

Magyarország

Nemzetközi jelentés a vallásszabadságról - 2007

Kiadta a Bureau of Democracy, Human Rights and Labor

<http://www.state.gov/g/drl/rls/irf/2007/90179.htm>

Az Alkotmány biztosítja a vallásszabadságot, és a kormány általában a gyakorlatban is tiszteletben tartotta ezt a jogot.

A vallásszabadság tiszteletben tartása tekintetében nem történt változás a jelentés által felölelt időszakban. A kormánypolitika továbbra is segítette az általánosságban szabad vallásgyakorlást. Ugyanakkor fennmaradtak a súrlódási pontok a kormány és az egyházi szervezetek között az egyház által fenntartott oktatási és szociális intézményeket érintő, közelmúltban elfogadott törvények miatt.

Érkezett néhány jelentés vallási elkötelezettség vagy vallásgyakorlás alapján elkövetett társadalmi visszaélésekről. Neves társadalmi vezetők határozott lépéseket tettek a vallásszabadság előmozdítása érdekében.

Az Egyesült Államok kormánya az emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdítása jegyében tárgyal a magyar kormánnyal a vallásszabadság kérdéseiről.

I. rész: Vallási demográfia

Magyarország területe 93.000 km², lakosainak száma 10,1 millió.

A 2001. évi népszámlálás – mely a legfrissebb rendelkezésre álló demográfiai felmérés – kérdőívén szerepelt egy nem kötelezően megválaszolható kérdés a vallási hovatartozásról, amelyre a lakosság 90 százaléka válaszolt. A válaszok szerint a magyar állampolgárok 55 százaléka római katolikus, 15 százaléka református, 3 százaléka evangélikus, és kevesebb, mint 1 százaléka zsidó. Ez a négy vallás Magyarország négy történelmi egyháza. Ezenkívül a válaszadók három százaléka vallotta magát görög katolikusnak, és 15 százaléka nyilatkozott úgy, hogy nincs vallási elkötelezettsége. A lakosság fennmaradó része számos egyéb felekezethez tartozott, amelyek közül a legnagyobb a Hit Gyülekezete. A többi felekezet között számos keresztény csoportosulás, köztük öt ortodox felekezet található, továbbá hét buddhista és három iszlám hitközösség.

Az országban több vallási felekezet és misszionárius szervezet külföldi képviselői tevékenykednek.

Az adatvédelmi szabályok szigorú érvényesítése nem tette lehetővé a hivatalos adatgyűjtést a vallásgyakorlásról. Ugyanakkor felmérések és más bizonyítékok arról tanúskodnak, hogy a vallás kisebb szerepet játszik a magyar lakosság életében, mint az átlag közép-európaiában. A Gazdaságkutató Intézet 2004-es közvélemény-kutatása szerint a megkérdezettek 58 százaléka nevezte magát hívőnek, 55 százaléka pedig azt válaszolta, hogy hisz „Istenben vagy a természetfelettiben”. A hívők mindössze 15 százaléka nyilatkozta, hogy legalább hetente, 25 százaléka pedig azt, hogy sosem jár istentiszteletre.

II. rész: A vallásszabadság helyzete

Jogi és politikai keretek

Az Alkotmány biztosítja a vallásszabadságot, és a kormány általában a gyakorlatban is tiszteletben tartotta ezt a jogot. A kormány minden szinten törekedett a jog teljes védelmének biztosítására: megsértését sem kormányzati, sem pedig magánszemélyek részéről nem tűrte el.

Magyarországon nincs államvallás. A törvény értelmében minden bejegyzett vallási csoportot ugyanazon jogok illetik meg. A vallási felekezeteknek juttatott állami pénzügyi támogatás 93 százalékát a négy „történelmi egyház” (Római Katolikus, Evangélikus, Református és Zsidó Egyház) kapja. A régóta működő felekezetek adókedvezményben is részesülnek.

Az 1990. évi lelkiismereti szabadságról szóló törvény szabályozza a vallási közösségek tevékenységeit és az általuk élvezett kedvezményeket, meghatározza továbbá a nyilvántartásba vétel kritériumait. Ahhoz, hogy egy vallást bejegyezzenek, a vallási felekezetnek be kell nyújtania egy nyilatkozatot a megyei bíróságra, amely igazolja, hogy az adott vallásnak legalább száz híve van. A bíróság megvizsgálja, hogy az új vallás bejegyzése nem ütközik-e az alkotmányba vagy jogszabályba. Ha nem, akkor a bíróság nem utasíthatja el a bejegyzési kérelmet. Az előírások könnyen teljesíthetőek, így a regisztráció tulajdonképpen csak formális. Ugyan minden csoport szabadon gyakorolhatja hitét, a hivatalos bejegyzés jogokat biztosít és kötelezettségeket ró az oktatási és szociális intézményeket működtető egyházakra, továbbá megnyitja az utat az állami támogatás több formájához. 2006-ban az alábbi nyolc vallási felekezetet jegyezték be: Nagyboldogasszony Szeretet Egyház, Magyarországi Keresztény Kínai-Nyelvű Egyház Reménység Templom, Holisztikus Egyház, Erzsébetnővérek Szerzetesközössége, Magyar Jövöbelátók Egyháza, Szent Kamill Keresztény Egyház, A Tevékeny Szeretet Közössége és Keresztény Közösség, Mozgalom a vallási megújulásért Egyház.

Az állam és a Római Katolikus Egyház közötti kapcsolatot az 1990., 1994. és 1997. évi vatikáni egyezmények szabályozzák. A többi vallási felekezettel fenntartott állami kapcsolatok szabályozása szintén e megállapodások alapul vételével történik. A jelentés által felölelt időszakban egy kormányzati döntőbizottság és a Szentszék a vatikáni egyezmények módosításáról tárgyalt. Mindkét fél támogatja az 1997-es megállapodás aktualizálását a közélet szerkezeti és adminisztratív változásai miatt, és egyetértetés van abban, hogy a főbb pontokon nem hajtanak végre lényeges módosításokat.

2006 júliusában a kormányzati átszervezések nyomán létrejött az Oktatási és Kulturális Minisztériumban működő Egyházi Kapcsolatok Titkársága. A Titkárság vezetője egy magas rangú politikai tanácsadó, akinek közvetlenül a miniszter a felettese.

Az állampolgárok jövedelmük egy százalékát az általuk kiválasztott vallási felekezetnek adományozhatják, és adókedvezményt kaphatnak. Ez a szabály minden törvényesen bejegyzett vallási felekezetre vonatkozik.

Az adófizetők adományain túl a kormány közpénzekkel támogatja a bejegyzett vallásokat. A kormány az egyéni adófizetői adományok arányában egészíti ki a bejegyzett vallásoknak juttatott támogatást, a teljes adóbevétel további 0,9 százalékával. 2006-ban ez a kiegészítő finanszírozás 12,2 milliárd forintot (66 millió dollárt) tett ki. További finanszírozást élvez több más tevékenység is, például a művészeti közgyűjtemények fenntartása, az egyházi intézmények rekonstrukciója és renoválása, illetve a vallási oktatás támogatása. Ezen túlmenően az állam kártérítést fizet a vissza nem szolgáltatót egyházi ingatlanokért és támogatja az aprófalvakban dolgozó lekipásztorokat. 2006-ban ilyen célokra 13,8 milliárd forintot (közel 74,6 millió dollárt) költöttek. Ezenkívül a kormány ugyanolyan mértékű pénzügyi támogatást nyújtott az egyházi szociális és oktatási intézményeknek, mint az állami fenntartásúaknak. 2006-ban ilyen célokra a kormány a becslések szerint 67 milliárd forintot (362 millió dollárt) költött.

A vallásoktatás nem része a közoktatási intézmények tanmenetének, de a kormány lehetővé teszi, hogy az általános és középiskolai tanulók tanórán kívüli hittanórákra járjanak. A szabadon választható hittanórákat a különböző vallások képviselői rendszerint a normál iskolai tanítás után az iskola épületében tartják. Bár a kormány lehetővé teszi, hogy kisebb egyházak követői is részesülhessenek vallásoktatásban az állami iskolákban, a délutáni hittanórák nagy részét a négy történelmi egyház képviselői tartják.

Húsvét hétfő, Pünkösöd hétfő, Mindenszentek napja és a Karácsony nemzeti ünnepnek számítanak.

A vallásszabadság korlátozása

A kormány politikája és gyakorlati tevékenysége hozzájárult az általában szabad vallásgyakorláshoz.

A különböző egyházak által biztosított oktatási és szociális szolgáltatásokért járó pénzügyi támogatás továbbra is vita tárgyát képezte az egyház és az állam viszonyában. Az 1997-es vatikáni szerződés és több más megállapodás is arra kötelezi a kormányt, hogy egyforma normatív támogatásban részesítse az egyházi és állami szociális intézményeket, mint például az iskolákat és az időotthonokat. A közelmúltban bevezetett megszorító intézkedések keretében a kormány jelentősen csökkentette a közszolgáltatások állami támogatását, különösen az oktatás és az egészségügy terén. A négy történelmi egyház szerint az általuk működtetett közintézmények, elsősorban az iskolák, hátrányos megkülönböztetésben részesültek a normatív támogatás terén. Felszólították a kormányt a finanszírozás kiegyenlítésére. A vallási felekezetek azért is bírálták a kormányt, hogy láthatóan nem hajlandó tárgyalni vagy kommunikálni a pénzügyi szabályozások javításáról. 2006 áprilisában három ellenzéki politikus panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, amelyben azt állították, hogy a 2006-os költségvetés,

különösen a központi költségvetés, hátrányos rendelkezéseket tartalmazott az egyházak által biztosított közszolgáltatásokkal kapcsolatban, és ezáltal megsértette az 1997-es vatikáni egyezményt. A jelentés által felölelt időszak végéig nem született bírósági döntés az ügyben.

A Római Katolikus és a Református Egyház vezetői továbbra is arra panaszkodtak, hogy az egyházakra bízott művészeti közgyűjtemények fenntartásáért és egyéb, egyházak által nyújtott közszolgáltatásokért késve utalják át az egyébként jelentősen csökkentett állami támogatásokat. A kormány elismerte a késedelmes utalásokat, amelyeket technikai nehézségekkel magyarázott, de jelezte, hogy a támogatásokat 2007 végén átutalja. Állami pénzügyi támogatás hiányában az elmúlt két évben számos egyházi művészeti gyűjtemény zárta be kapuját.

A négy történelmi egyház állandó lelkesítői képviselőket működtet a Magyar Honvédségnél. A kormány előírja, hogy a honvédség biztosítson lelkipásztori gondozást más felekezetek követői számára is. A lelkesítői szolgálatot a Honvédelmi Minisztérium támogatja és tartja fenn. A Római Katolikus Egyház és a kormány megkezdte a katonai lelkesítői szolgálatot szabályozó 1994-es szerződés újratárgyalását. Az újratárgyalásra a honvédségnél a közelmúltban lezajlott jelentős szerkezetátalakítás miatt volt szükség, mint például a sorkatonai szolgálat megszüntetése, vagy a magyar honvédség részvételével zajló nemzetközi missziók számának emelkedése. Az Igazságügyi Minisztérium hasonló módon működteti a fegyverzetekben biztosított egyházi szolgáltatásokat.

2005-ben kormányhatározat született arról, hogy felgyorsíthatók az ingatlan-visszaadással kapcsolatos tárgyalások, és a törvényileg meghatározott 2011-es határidő helyett már 2006-ban lezárhatók a függőben lévő ügyek. Három egyház (a Római Katolikus, a Zsidó valamint a Budai Szerb Ortodox egyház) élt ezzel az új lehetőséggel; ám sem a Református, sem pedig az Evangélikus Egyház nem választotta a gyorsított kárpótlási eljárást. 2006-tól a jelentés által felölelt időszak végéig 549 ingatlant adtak vissza az egyházaknak 8,8 milliárd forint (49,1 millió dollár) értékben, és 17 milliárd forintot (96 millió dollár) fizetettek ki kárpótlásként. A protestáns felekezetek esetében 260 ingatlan sorsa maradt kérdéses (4,5 milliárd forint, avagy 25,2 millió dollár értékben) a tárgydíjkor végén. Az érintettek általában kielégítőnek találták az eljárást. A zsidóság általában méltányosnak tartotta a kárpótlási eljárást, de szeretett volna kártérítést kapni a 430 – 3.440 milliárd forint (2,3-18,6 milliárd dollár) értékűre becsült, örökös nélkül maradt zsidó ingatlanokért, amelyeket szándékosan hagytak ki a kárpótlási folyamatból. Javasolták, hogy az ügy megvitatására alakuljon bizottság a kormány és a zsidó hitközségek képviselőiből.

2006 májusában az adatvédelmi biztos nyílt levelet tett közzé, amelyben aggodalmát fejezte ki a Szcientológiai Egyház által a hívek adatainak kezelésére használt módszerek, elsősorban az E-méter alkalmazása miatt. Az ombudsman által feltárt hiányosságok között szerepel az, hogy az egyház nem fogalmazta meg elég konkrétan az adatgyűjtések célját, továbbá, hogy a joglemondási nyilatkozatok aláírásával a hívek örökre elvesztik azon jogukat, hogy betekintést nyerjenek a róluk összegyűjtött adatokba. Az adatvédelmi biztos felszólította az egyházat, hogy maximálisan tartsa be az ország adatvédelmi törvényeit. Válaszul az egyház egyik szóvivője 2006. június 23-án kijelentette, hogy az adatvédelmi biztos túllépte hatáskörét és beavatkozott az egyház vallásszabadságába. Az egyház bírósági pert is indított a biztos ellen azért, mert nem volt hajlandó eljuttatni nekik annak a hivatalos jelentésnek a másolatát, amelyet a Nemzeti Nyomozó Iroda készített az E-méter használatáról. 2006. október 31-én a Fővárosi Bíróság elutasította a keresetet azzal, hogy az ügy jogilag nem megalapozott. Az ombudsmani eljárás lezárása után a jelentést 2006. október 19-én közzétették.

Nem érkezett jelentés arról, hogy valakit vallási alapon tartottak volna börtönben vagy őrizetben.

Erőszakos hittérítés

Nem érkezett jelentés erőszakos hittérítésről, beleértve az Egyesült Államokból elrabolt vagy illegálisan kicsempészett kiskorú amerikai állampolgárokat is, vagy arról, hogy nem engedélyezték volna visszatérésüket az Egyesült Államokba.

Antiszemizmus

Az antiszemizmus az év folyamán erősödött, ami nyilvánult egyrészt vezető politikusok nyilvános szereplései alkalmával, másrészt a zsidó temetők ellen elkövetett támadások formájában.

A zsidó közösségek szerint a tárgydíjkorban emelkedett a zsidó temetőkben elkövetett rongálások száma. Ám a korábbi évekhez hasonlóan, a zsidóság vezetői szerint a vandalizmus mögött a legtöbb

esetben fiatalkori huliganizmus, nem pedig antiszemitizmus állt, hiszen keresztény temetőben is előfordultak ilyen esetek.

A zsidó közösségek képviselői szerint 2006 vége felé erősödött az antiszemitizmus. Aggodalmukat fejezték ki amiatt, hogy egyes médiumokban, a társadalomban és kódolt politikai beszédekben antiszemita megnyilvánulásokra került sor. A Magyar Demokrata című hetilap, illetve a még radikálisabb Magyar Fórum továbbra is közölt antiszemita cikkeket. Az országban több szélsőjobboldali weboldal működött, amelyek közül sok nyíltan antiszemita nézeteket közvetített. A civil szervezetek azt jelentették, hogy a kormány figyelemmel kísérte ezen weboldalak tartalmát, mert a törvény értelmében tilos az olyan hatalmi szimbólumok nyilvános használata, mint a horogkereszt, a sarló és kalapács, vagy a vörös csillag.

Antiszemita megnyilvánulásokra került sor a 2006 szeptemberében és októberében lezajlott tüntetések alkalmával is, szélsőjobboldali vezetők jelszavaiban és beszédeiben. A kormányellenes megmozdulások egyes résztvevői a második világháborús magyar nyilaskeresztes párttal kapcsolatos képeket mutogattak, időnként pedig náci szimbólumok és dalok tűntek, illetve csendültek fel. A tüntetők közül néhányan úgynevezett „szégyenfalat” emeltek, amelyre a kormányválságért általuk felelősnek vélt személyek nevei kerültek fel. A lista zsidó származású személyek neveit emelte ki. A tüntetők közül néhányan a Dohány utcai zsinagóga felé dobáltak különféle tárgyakat.

Ezen túlmenően a kormány aggodalmát fejezte ki az árpádsávos zászló nyilvános használata miatt, amely a második világháború idején hatalmon lévő fasiszta kormányhoz is köthető. Az ellenzék elutasítja a kormány álláspontját azzal érvelve, hogy az árpádsávos zászló, amely a jobboldal nagygyűlésein időnként feltűnik, nem a nyilaspártot szimbolizálja, hiszen nincs rajta a horogkereszt, ráadásul az eredeti árpádsávos zászló múltja több száz évre nyúlik vissza. Továbbá a zsidóság aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy a Magyar Labdarúgó Szövetség nem tesz meg mindent annak érdekében, hogy megfékezze néhány labdarúgó csapat törzsszurkolóinak antiszemita megnyilvánulásait. A zsidó közösségek azt jelezték, hogy a tárgyidőszakban kevesebb ilyen incidens fordult elő, mint egy évvel korábban.

2007. június 28-án tüntetők félbeszakították a Klubrádió debreceni adását és megtámadták a Népszabadság egyik zsidó származású munkatársát. Legalább egy tüntető megütötte az áldozatot, és azt kiabálta neki, hogy menjen vissza Izraelbe. A tüntetők közül többen trágárságokat kiabáltak és árpádsávos zászlót lengettek, amelyet gyakran a politikai szélsőjobboddallal hoznak összefüggésbe. A beszámolók szerint a helyszínre érkező rendőrök nem léptek közbe.

2006 decemberében vandálok festékszóróval horogkereszteket és náci jelszavakat festettek egy pécsi zsidó közösségi házra.

Gyanúsított hiányában a rendőrség lezárta a nyomozást annak a rongálásnak az ügyében, amelyet 2006. november 6-án követtek el a váci zsinagóga ellen. Ismeretlen elkövetők fekete festékszóróval antiszemita szövegeket, horogkereszteket és más fasiszta jelképeket firkáltak a zsinagóga homlokzatára. A tettesek megrongáltak egy zsidó iskolát is, ahonnan ellopták azt a márványtáblát, amelyet a város ajándékozott az iskolának a holokauszt emlékére.

2006. július 28-án a Baloldali Front–Kommunista Ifjúsági Szövetség két tagja, akik egy budapesti Izrael-ellenes tüntetésen vettek részt, horogkeresztekkel elcsúfított izraeli zászlókat lengetett.

A brit The Times című napilap által 2007. március 2-án készített interjúban Gyurcsány Ferenc miniszterelnök azt nyilatkozta, hogy a Fidesz elnöke, Orbán Viktor az antiszemitizmust kihasználva igyekszik eltéríteni a Kormány modernizációs programjait. Navracsics Tibor, a Fidesz frakcióvezetője határozottan visszautasította a miniszterelnök megjegyzéseit, és felszólította, hogy mutasson egy olyan Fidesz-tagot, akit antiszemitának tart.

A 2007. március 15-ei nemzeti ünnep előtt nem sokkal Feldmájer Péter a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetségének (Mazsihisz) elnöke azt tanácsolta a zsidó lakosságnak, hogy biztonságuk érdekében maradjanak otthon március 15-én. Más prominens zsidó vezetők nyíltan bírálták Feldmájer megjegyzéseit azt állítván, hogy az elnök jelentősen eltúlozta a veszélyt.

A vallásszabadsággal kapcsolatos pozitív fejlemények

A kormány folytatta erőfeszítéseit az antiszemitizmus visszaszorítása érdekében: nyíltan bírálta a szélsőjobboldal kódolt beszédeit, a miniszterelnök pedig nyilvánosan kijelentette, hogy a magyarokat is terheli felelősség a holokauszt miatt.

A decemberi sikeres konferencia után, amelynek elnöke az oktatási és kulturális miniszter volt, 2007 márciusában Magyarország Csehországnak adta át a Task Force for International Cooperation on Holocaust Education, Remembrance and Research (Task Force a holokauszt-oktatással, a megemlékezésekkel és a kutatással kapcsolatos nemzetközi együttműködésre) nevű nemzetközi szervezet soros elnökségét.

2007. április 16-án a köztársasági elnök részt vett a holokauszt magyarországi emléknapijának rendezvényén a budapesti Holokauszt Emlékközpontban. Az államfő kijelentette, hogy a holokauszt olyan esemény, amire minden európai embernek folyamatosan emlékeznie kell, nem csak évente egyszer. A miniszterelnök felszólította a Parlament valamennyi tagját, hogy írják alá a fajgyűlölő és antiszemita megnyilvánulások ellen kezdeményezett „Zéró tolerancia kiáltványt”. Az esemény iránti tisztelet jeléül ezen a napon az ellenzék sem vonult ki a teremből a miniszterelnök beszéde közben. A kiáltványt, amelyet valamennyi parlamenti párt aláírt, 2007. május 8-án adták át az Országgyűlési Könyvtárnak.

2007. április 15-én kormányzati és ellenzéki politikusok közösen tisztelegtek a holokauszt magyar áldozatai előtt különböző budapesti helyszíneken tartott megemlékezéseken. A miniszterelnök ezreket vezetett az Élet Menete elnevezésű felvonuláson. A rendezvényen részt vett az Országgyűlés elnöke, a Legfelsőbb Bíróság elnöke, és valamennyi parlamenti párt képviseltette magát.

2007. január 18-án az Országgyűlés elnöke, a Legfelsőbb Bíróság elnöke, miniszterek, az ellenzék tagjai és számos más közéleti személyiség vett részt a budapesti gettó felszabadításának évfordulójára rendezett megemlékezésen.

Az Országgyűlés elfogadta a XLVII. törvényt, amely 2006. március 31-én lépett életbe, és eredetileg 2006. július 31-éig lett volna hatályos, ám a határidőt később 2007 januárjára módosították. A törvény ismét lehetőséget adott arra, hogy kártérítést igényeljenek azok a személyek, akiknek közeli hozzátartozóit a holokauszt idején ölték meg, vagy szovjet munkatáborokba hurcolták. A zsidó hitközségek üdvözölték a kormány döntését, és megjegyezték, hogy Magyarország az egyetlen ország, amely ilyen módon ajánl fel kárpótlást. Az arra jogosultak vagy egyösszegű kártérítést, vagy maximum 400.000 Ft (2.162 dollár) összegű nyugdíjat kérhetnek a holokauszt idején kivégzett szülő, testvér vagy gyermek után. A határidő lejártáig hatvan országból több mint 97.500 igény érkezett a Központi Igazságügyi Hivatalhoz. A tárgydíszak végéig 10.500 kérvény ügyében született döntés, és összesen 1,7 milliárd forintot (9,2 millió dollár) utaltak át a jogosult kérelmezőknek.

A jelentés által felölelt időszakban a Miniszterelnöki Hivatal (MeH) továbbra is közvetlen együttműködésben volt az amerikai Holokauszt Emlékmúzeum képviselőivel a holokauszt idejéből származó archív anyagokhoz való hozzáférés biztosítása érdekében. A MeH vezetésével amerikai és magyar tagokból álló munkacsoport alakult 2006 november végén. A munkacsoport 2007 márciusában ült ismét össze, majd a közös munka ezt követően is folytatódott.

III. rész: Társadalmi visszaélések és diszkrimináció

Érkezett néhány jelentés vallási hovatartozáson vagy vallásgyakorláson alapuló társadalmi visszaélésről.

Egy újságíró által 2007 februárjában indított bírósági perben a Budapesti Fővárosi Bíróság úgy határozott, hogy az Állambiztonsági Levéltár jogszerűen kiadhat titkos dokumentumokat hat vallási vezetőről (három római katolikus püspökről, egy nyugalmazott evangélikus püspökről, az Evangélikus Egyház volt országos felügyelőjéről és a Mazsihisz ügyvezető igazgatójáról). Az újságíró azt kutatta, hogy az egyházi vezetők együttműködtek-e a pártállam titkosszolgálatával. A bíróság úgy határozott, hogy mind a hatan közszereplőnek számítanak, mivel befolyásolni tudták a közvéleményt. A három katolikus püspök 2007. március 27-én fellebbezést nyújtott be a Legfelsőbb Bírósághoz.

Nöttek a keresztény egyházak, valamint a zsidó hitközségek tulajdonával szembei rongálások vagy pusztítások számai, csakúgy, mint az imahelyek ellen elkövetett betörésekéi. Rendőrségi jelentések szerint 2006-ban 352 esetben történt temetőrongálás, míg 2005-ben ugyanez a szám 216 volt. 35 esetben templomrongálásról érkezett jelentés. A legtöbb rendőri és egyházi hatóság úgy vélte, hogy az esetek mögött fiatalkori huliganizmus, nem pedig vallási intolerancia állt.

A Magyar Demokrata című hetilap, illetve a radikálisabb Magyar Fórum továbbra is közölt antiszemita cikkeket.

A Keresztény-Zsidó Társaság védnökségével a keresztény egyházak és a zsidó hitközségek továbbra is rendszeresen szerveztek rendezvényeket, amelyek keretében valláskutatók folytathattak eszmecserét. Az egyházak számtalan területen mutattak nagy hajlandóságot az együttműködésre közös társadalmi vagy politikai célok elérése érdekében.

IV. rész: Az Amerikai Egyesült Államok kormányzati politikája

Az Egyesült Államok kormánya az emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdítása jegyében tárgyal a magyar kormánnyal a vallásszabadság kérdéseiről.

Az amerikai kormány parlamenti képviselőkkel, a vallási felekezetek vezetőivel, illetve a vallásszabadság kérdéseivel foglalkozó helyi és nemzetközi civil szervezetek képviselőivel is folytatott tárgyalásokat a vallásszabadság témakörét illetően. A Nagykövetség tisztviselői szoroson nyomon követték az egyházi iskolák finanszírozásával kapcsolatos vitát, és azt, hogy milyen hatással lehet az egyházi személyekre a javasolt „engesztelő” törvény.

Az Amerikai Nagykövetség továbbra is arra biztatta a magyar kormányt, hogy lépjen fel az antiszemitizmus és a gyűlöletbeszéd ellen. Továbbá 2007 áprilisában a Nagykövetség elősegítette a külhoni amerikai kulturális örökség megőrzéséért felelős amerikai bizottság elnökének látogatását, aki felszólalt az Élet Menete elnevezésű felvonuláson, kormányzati vezetőkkel találkozott, valamint megvizsgált egy helyreállítandó temetőt. A Nagykövetség egy másik bizottsági tag látogatásánál is segédkezett, aki 2007. május 31-én a gyöngyösi zsidó temető helyreállítását követő ünnepségen mondott beszédet.

A jelentés által érintett időszakban a Nagykövetség segítette a holokauszt idejéből származó dokumentumok eljuttatását az amerikai Holokauszt Emlékmúzeumba, és a lehető legmagasabb szinten közbenjárt a kormánynál, hogy a múzeum könnyebben hozzáférhessen az archív anyagokhoz. A Nagykövetség továbbra is aktívan figyelemmel kísérte a holokauszt áldozatainak kárpótlási és ingatlan-visszaszolgáltatási ügyeit. A Nagykövetség munkatársai együttműködtek a Mazsihisz-szal, a Magyar Zsidó Közalapítvánnyal, más helyi és nemzetközi zsidó szervezetekkel, parlamenti képviselőkkel, a Külügyminisztériummal, valamint a Miniszterelnöki Hivatallal az ingatlan-visszaadás és a méltányos kárpótlás elősegítése érdekében.

Kiadva 2007. szeptember 14-én.